

den, om det så var rimeligt, at man gik med i denne folkeretsstridige krig, som man gjorde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men som jeg sagde før, er den danske regerings begrundelse jo ikke faldet fra hinanden, for vores begrundelse var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN. Alle ved, at han ikke samarbejdede med FN, og det må selvfølgelig have en konsekvens.

Så siger hr. Holger K. Nielsen, at det er plat, når man anfører, at hvis vi havde lyttet til venstrefløjens råd, så sad Saddam Hussein stadig ved magten ved Bagdad. Jamen det er da ikke. Det er da ikke andet end at konstatere en kendsgerning, nemlig at hvis hr. Holger K. Niensens råd til regeringen var blevet fulgt, så var der ingenting sket. Saddam Hussein ville så stadig være ved magten i Bagdad. Der ville stadig være internationale økonomiske sanktioner over for Irak, og det er blevet påvist, at disse økonomiske sanktioner medførte flere dødsfald i den irakiske befolkning, end alverdens masseødelæggelsesvåben hidtil har kunnet forårsage, ikke mindst blandt børn.

Der synes jeg da, hr. Holger K. Nielsen burde glæde sig over, at der nu er kommet en befrielse af den irakiske befolkning, og at der bl.a. er iværksat et vaccinationsprogram, som betyder, at, jeg tror, omkring 3 millioner irakiske børn under 5 år nu bliver vaccineret mod sygdomme, hvor man kan forebygge.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skulle glæde sig over den slags praktiske fremskridt for den irakiske befolkning i stedet for at trampe rundt i noget, som for den almindelige iraker i hvert fald ikke har nogen daglig relevans.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvndal som medspørger:

Villy Søvndal (SF):

Det mest påfaldende ved statsministerens svar er jo, med hvilken ihærdighed statsministeren forsøger at undgå at svare på de stillede spørgsmål og i stedet for retter en byge af angreb på venstrefløjens.

Jeg vil godt vende tilbage til masseødelæggelsesvåbnene. Det er tydeligt for enhver, der har fulgt debatten, at argumentet om masseødelæggelsesvåben ikke holdt, heller ikke statsministerens.

Det har der været forskellige kommentarer til internationalt. Den australske regeringsleder si-

ger, og jeg citerer fra et klip fra ABC i september, at Irakkriegen ikke kunne begrundes, hvis det viste sig, at Irak var afvæbnet.

Det er altså den australske regeringschefes begrundelse, at krigen kunne kun begrundes, hvis der var masseødelæggelsesvåben. Hvis man oven i det lægger Kwasniewskis, den polske præsidents, udtalelser om, at Polen blev ført bag lyset også med masseødelæggelsesargumentet, er der så i virkeligheden i den her verden kun en ensom mand tilbage, der tror på argumentet, nemlig den danske statsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringens grundlag er lagt fuldstændig åbent frem her i Folketinget, nemlig at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Jeg ved godt, at venstrefløjens ikke kan lide at høre det, men ikke desto mindre er det altså kendsgerningen, at det var det, som var begrundelsen for den danske regering og for det flertal her i Folketinget, som besluttede at gå med i den militære aktion i Irak.

KL 13.50

Men jeg vil da gerne sige, at når det gælder sådan noget som efterretningsoplysninger, så er vi jo som dem, der skal træffe de politiske beslutninger, altid afhængige af de informationer, vi får. Efterretningsoplysninger vil jo altid være behæftet med en større eller mindre usikkerhed.

Jeg er bare nødt til at gentage, at det, der var vores grundlag for at deltage i krigen, var, at Saddam Hussein nægtede at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd. Vi synes, at det må have en konsekvens, for ellers sender man et farligt signal til alverdens tyranner.

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren svarede ikke på mit spørgsmål. Det kan være, statsministeren har brug for en pause for at få lidt ro og sådan noget for lige at overveje, så vi igen får svar på vores spørgsmål.

Jeg spurgte faktisk ikke om det, statsministeren nævnte. Jeg spurgte, om det gjorde indtryk på statsministeren, at den polske præsident Kwasniewski, som har sendt soldater til Irak, siger, at han er blevet ført bag lyset. Det er et meget stærkt udtryk i diskussionen om masseødelæggelsesvåben.

Jeg spørger, om det gør indtryk, at den australske premierminister Howard siger, at hvis man ikke kan påpege masseødelæggelsesvåben, så falder begrundelsen for deltagelse i